

VERESS MIKLÓS

Kosztolányi

MARCUS AURELIUS HALOTTI MASZKJÁBAN

Mindig kell valami öröm

*hogy még csövön át
tolul a gyomorba az étel
hogy még van ceruza
és papír*

hogy kitalálták az írást

*kell még valami öröm
hogy van ágytál
és borzadatlan asszonyi kéz
és fájdalom is*

és fájdalom is

*van még annyi öröm
hogy falak körülötte
pőre falak
és eltakarják a készülő
gyászkoszorút.*

*a sírásók búcsúbeszédét
csak még annyi öröm
hogy beleférjen
az örömtelen szembe
a körmök alá
amelyekkel
kikaparhatja az úrból a csillagokat*

*öröm annyi de annyi
hogy érezheti
nincs öröm immár
csak a vak ragyogás
abba belerévül.*

*ha nem fintorog
a fájdalom-arc
mint a bolondé*

*a többi bronz
Marcus Aurelius
kőd-szobra
és fekete csönd
a Capitoliumon*

Baudelaire koponyája

ELKÉPZELT ASZTALOMON

*Ó emberiség koponyája
Emberségünknek gödre: szem
Átarc melyen mint hülyék nyála
csordul le hit és szerelem —
ondó vagy nyál vagy agyvelő mely
egybefolyik a könny-idővel
s míg újabb medrét megtalálja
ontja csak ontja szüntelen
az emberiség koponyája*

*Yorické volt tán ez a homlok
Vagy egy urali ósómé
Görgették kölykök és bolondok
vagy aranyat dugtak mögé
halántéka tűnt ismerősnek
a moszatok benőtte rőt seb
vagy hangja amely visszakongott
mintha önmagát értené
S lehet hogy enyém volt ez a homlok*

*Vagy egy népé amely harangnak
nem használhatta Önmagát
zengte a nyelv míg átrohantak
a hullákon a katonák
s fölégett minden rétek bőre
Agyú nem lehetett belőle
hát megmaradt hangtalan hangnak
verdesve tűz és füst falát
ha nem születhetett harangnak*

Mert kinek Halál a Kapitánya
őseiben se bújhat el
Nincs holló mely szemét kivájja
hiába táncol énekel
akasztófára feketedve
nincs lándzsa melytől vére-nedve
útját a földhöz megtalálja
Égbolt hajója szörnyű fej
melynek Halál a Kapitánya

Mert nem sír semmi oly gyönyörben
olyan vergődő-keserűn
mint zuhanó csillag az űrben
az eredendő anti-bűn
Koponya-csillag nem világít
csak átzuhan a vélt világig
s hazát nem nyerve meggyötörten
visszapattan és tovatűn
a Tejút-ópium gyönyörben

Ó emberiség koponyája
virág-romlások cirkusza
létünknek néma ringatója
hűséggel elárult haza
hazától elárvult szabadság
Főnix-mosolyú bizonyosság:
önnönmagából égő máglya
Mindenség-csaló fárosza
Baudelaire — Nemlétünk koponyája

